

Klachtenregeling politieregio Limburg-Noord 2004

Het regionaal college van politieregio Limburg-Noord,

gelet op artikel 61, lid 1, van de Politiewet 1993,

overwegende:

dat het noodzakelijk is nadere regels vast te stellen over de behandeling van klachten over gedragingen van bij politieregio Limburg-Noord werkzame personen;

dat een klachtenregeling, met daaraan verbonden een registratie en publicatie van ingediende klachten, de legitimiteit van het politiewerk kan versterken, de kwaliteit van het politieoptreden kan verhogen, en de relatie tussen de burger en de politieregio kan verbeteren;

heeft in zijn vergadering van 4 juni 2004 besloten vast te stellen de volgende regeling met betrekking tot de interne behandeling van klachten over gedragingen van bij politieregio Limburg-Noord werkzame personen.

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. korps: politieregio Limburg-Noord;
- b. de korpsbeheerder: de beheerder van politieregio Limburg-Noord;
- c. het regionaal college: het regionaal college van politieregio Limburg-Noord;
- d. klacht: een schriftelijke dan wel mondelinge uiting van ongenoegen over een gedraging van een persoon die werkzaam is bij het korps, al dan niet zijnde een ambtenaar van politie in de zin van de Politiewet 1993;
- e. klager: de indiener van een klacht;
- f. commissie: de commissie voor de politiekklachten als bedoeld in artikel 3 van deze regeling, ook genoemd de klachtencommissie;
- g. klachtencoördinator: de functionaris als bedoeld in artikel 4 van deze regeling.

Artikel 2. Verantwoordelijkheid korpsbeheerder

De korpsbeheerder is verantwoordelijk voor de behandeling, de registratie en de publicatie van klachten over ambtenaren van politie die zijn aangesteld bij het korps en andere personen die werkzaam zijn bij het korps.

Artikel 3. Commissie voor de politiekklachten

1. Er is een commissie voor de politiekklachten, die bestaat uit een oneven aantal, doch tenminste drie onafhankelijke leden.
2. De commissieleden worden benoemd door het regionaal college, op voordracht van de korpsbeheerder. Zij worden benoemd voor een periode van drie jaar en zijn éénmaal opnieuw te benoemen. Het regionaal college kan plaatsvervangende leden benoemen. De voorzitter wordt in functie benoemd.

3. De klachtencoördinator functioneert als secretaris van de commissie, maar neemt niet deel aan de besluitvorming.
4. De korpsbeheerder kan klachten die niet door middel van overleg met de klager of door middel van bemiddeling worden afgehandeld ter behandeling en advisering voorleggen aan de commissie. De korpsbeheerder doet dit in ieder geval wanneer sprake is van een ernstige of principiële klacht en wanneer sprake is van een klacht die kan duiden op structurele tekortkomingen in het functioneren van de politie.
5. In het geval een advies strekt tot het niet in behandeling nemen van een klacht in verband met het bepaalde in het eerste of het tweede lid van artikel 9:8 van de Algemene wet bestuursrecht, kan de commissie de advisering opdragen aan haar voorzitter.
6. De commissie kan de korpsbeheerder gevraagd of ongevraagd advies geven over alle zaken die betrekking hebben op deze regeling.
7. Voor hun werkzaamheden ontvangen de voorzitter en de leden van de commissie een vergoeding. De hoogte daarvan wordt vastgesteld door de korpsbeheerder.
8. De commissie stelt haar eigen werkwijze vast.

Artikel 4. Klachtencoördinator

De beheerder van het korps stelt een ambtenaar aan die in de functie van klachtencoördinator is belast met de coördinatie van de klachtbehandeling en met de registratie van alle ontvangen klachten.

Artikel 5. Indiening klacht

1. Klachten die niet bij de korpsbeheerder maar elders binnen de politieorganisatie of bij een burgemeester zijn ingediend, worden onverwijld doorgezonden naar de korpsbeheerder.
2. Klachten die mondeling worden ingediend en niet terstond tot tevredenheid van de klager kunnen worden afgedaan, worden door de leidinggevende ambtenaar die de klager te woord staat op schrift gesteld en, na ondertekening door de klager, doorgeleid naar de korpsbeheerder.
3. Indien een klacht moet worden doorgezonden naar een andere korpsbeheerder omdat de klacht betrekking heeft op een gedraging van een persoon die werkzaam is bij een ander politiekorps, zorgt de korpsbeheerder ervoor dat de klager schriftelijk wordt geïnformeerd over de doorzending van zijn klacht naar een andere korpsbeheerder.

Artikel 6. Ontvangstbevestiging klaagschrift

1. De klachtencoördinator zorgt ervoor dat aan de indiener van een klaagschrift dan wel degene wiens mondeling ingediende klacht op schrift is gesteld, binnen een week na ontvangst daarvan bij de korpsbeheerder een ontvangstbevestiging en informatie over de procedure van klachtbehandeling wordt toegezonden. Indien een klacht om advies aan de commissie wordt voorgelegd, deelt de korpsbeheerder dit zo spoedig mogelijk mee aan de klager.
2. Indien een klaagschrift niet voldoet aan de eisen van artikel 9:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht of indien het klaagschrift met toepassing van artikel 9:4, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht dient te worden vertaald, wordt de klager in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken na de ontvangstbevestiging het verzuim te herstellen dan wel om voor een vertaling te zorgen.
3. Indien de klager binnen genoemde termijn van twee weken niet overgaat tot herstel van het verzuim of tot de indiening van een vertaling, kan de korpsbeheerder besluiten de klacht buiten behandeling te laten. De klager wordt daarover binnen twee weken na het

verstrijken van de hiervoor bedoelde termijn van twee weken geïnformeerd. Daarbij wordt hij gewezen op de mogelijkheid om vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman.

Artikel 7. Mededeling inzake niet in behandeling nemen klacht

Indien een klacht in verband met het bepaalde in het eerste of het tweede lid van artikel 9:8 van de Algemene wet bestuursrecht niet voor behandeling in aanmerking komt, doet de korpsbeheerder de klager daarover uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk en gemotiveerd mededeling. De klager wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid om vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale Ombudsman.

Artikel 8. Advisering door burgemeester en hoofdofficier van justitie

1. Ten behoeve van de advisering over een klacht conform artikel 65 lid 6 Politiewet 1993 ontvangen de burgemeester en de hoofdofficier van justitie van de klachtencoördinator desgewenst een kopie van de stukken die op de klacht betrekking hebben.
2. De korpsbeheerder stelt de burgemeester en de hoofdofficier van justitie een termijn waarbinnen zij over de klacht advies kunnen uitbrengen.

Artikel 9. Klachtbehandeling

1. Binnen twee weken na de ontvangst van een klacht wordt overleg gevoerd met de klager. Dit overleg dient er onder andere toe om vast te stellen of de klacht door middel van bemiddeling kan worden afgehandeld, en om vast te stellen in hoeverre de klacht voor verdere behandeling in aanmerking komt.
2. Van het voeren van overleg, als in het vorige lid bedoeld, kan worden afgezien indien de korpsbeheerder van oordeel is dat zulks in het desbetreffende geval niet zinvol is.
3. Indien overleg of bemiddeling leidt tot een oplossing waarmee de klager tevreden is, wordt de klacht niet verder behandeld. De klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, worden schriftelijk geïnformeerd over de beëindiging van de klachtbehandeling.
4. In de gevallen waarin overleg met de klager of bemiddeling niet leidt tot tevredenstelling van de klager, wordt de behandeling van de klacht voortgezet met inachtneming van de bepalingen van de afdelingen 9.2 en 9.3 van de Algemene wet bestuursrecht.
5. Bij de voortgezette behandeling van de klacht wordt recht gedaan aan het beginsel van hoor en wederhoor; de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, worden schriftelijk geïnformeerd over elkaars standpunt en krijgen de gelegenheid daar op te reageren.

Artikel 10. Behandeling en advisering door commissie van andere politieregio

1. In geval van politieoptreden waaraan is deelgenomen door personen die werkzaam zijn bij verschillende regiokorpsen, kan de korpsbeheerder of commissie van één van de betrokken politieregio's op verzoek van de betrokken korpsbeheerders worden belast met de behandeling van en de advisering over klachten die samenhangen met dat politieoptreden.
2. Ook in andere gevallen kunnen korpsbeheerders één korpsbeheerder of commissie verzoeken klachten te behandelen over gedragingen van personen die werkzaam zijn bij een ander regiokorps.

3. Indien de korpsbeheerder of commissie een klacht behandelt over een gedraging van een persoon die werkzaam is bij een ander regiokorps, wordt advies uitgebracht aan de beheerder van het regiokorps waarbij de betrokken persoon werkzaam is. De beheerder van het regiokorps binnen wiens regio de gedraging heeft plaatsgevonden, ontvangt van de korpsbeheerder of commissie een kopie van haar advies.

Artikel 11. Verdaging

Indien de korpsbeheerder er niet in slaagt een klacht binnen tien weken of, indien de klacht ter behandeling en advisering aan de commissie is voorgelegd, binnen veertien weken na ontvangst van het klaagschrift, af te doen, draagt hij er zorg voor dat aan de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft vóór het verstrijken van de van toepassing zijnde termijn een mededeling van verdaging wordt gezonden.

Artikel 12. Oordeel korpsbeheerder

1. De korpsbeheerder geeft in zijn afdoeningsbrief een gemotiveerd oordeel over de gegrondheid van de klacht. Eventuele door de klachtencommissie, door de burgemeester of door de hoofdofficier van justitie gegeven adviezen worden bijgevoegd. Hij zendt een kopie van zijn brief in ieder geval aan de klager, aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, alsmede aan de commissie, voor zover die de klacht heeft behandeld.
2. Indien de burgemeester en/of de hoofdofficier van justitie gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid over de klacht advies uit te brengen, zendt de korpsbeheerder ook aan hen een kopie van zijn afdoeningsbrief.
3. Bij het toezenden van zijn afdoeningsbrief aan de klager, wijst de korpsbeheerder deze op de mogelijkheid vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman.

Artikel 13. Registratie van klachten

De klachtencoördinator zorgt er namens de korpsbeheerder voor dat iedere klacht wordt geregistreerd. Bij de registratie worden gegevens opgenomen over de aard van de gedraging waarover is geklaagd, over de wijze van indiening en van behandeling van de klacht, over de doorlooptijd, en – indien beschikbaar – over het oordeel van de korpsbeheerder. Voor zover de commissie over de klacht heeft geadviseerd, wordt ook dit advies in de registratie opgenomen.

Artikel 14. Publicatie

De korpsbeheerder draagt er zorg voor dat de in het vorige artikel bedoelde geregistreeerde gegevens jaarlijks op overzichtelijke en geanonimiseerde wijze worden gepubliceerd. Deze publicatie gaat vergezeld van een toelichting, waarin wordt aangegeven in hoeverre bepaalde klachten wijzen op structurele tekortkomingen in het functioneren van het korps, en waarin wordt ingegaan op eventuele maatregelen om gesignaleerde knelpunten op te lossen.

Artikel 15. Slotbepalingen

1. Deze regeling kan worden aangehaald als: Klachtenregeling politieregio Limburg-Noord 2004.
2. Deze regeling vervangt de Klachtenregeling Politieregio Limburg-Noord d.d. 26 oktober 1995 en treedt in werking op 4 juni 2004.
3. Deze regeling wordt ter inzage gelegd op ieder politiebureau binnen politieregio Limburg-Noord.
4. In alle gevallen waarin deze regeling niet voorziet beslist de korpsbeheerder.

Deze regeling is vastgesteld in de vergadering van het Regionaal College van 4 juni 2004.

De voorzitter van het Regionaal College,

dr. J.J. Schrijen

Toelichting op de klachtenregeling

Algemeen

Artikel 61, eerste lid, van de Politiewet 1993 draagt het regionaal college op om, op voorstel van de korpsbeheerder, nadere regels vast te stellen over de behandeling van klachten over gedragingen van ambtenaren van politie van het regionale politiekorps.

In het tweede lid van dit artikel is bepaald dat in deze nadere regels wordt voorzien in:

- a. de instelling van een commissie, bestaande uit onafhankelijke leden, die op de wijze in de regeling te bepalen is belast met de behandeling van en advisering over in de regeling aangewezen categorieën van klachten;
- b. de registratie van mondeling en schriftelijk ingediende klachten en, indien beschikbaar, de daarop genomen beslissingen, alsmede
- c. een jaarlijkse publicatie van de geregistreerde klachten en beslissingen, waarin wordt aangegeven in hoeverre bepaalde klachten wijzen op structurele tekortkomingen in het functioneren van de politie en waarin, zo nodig, aandacht wordt geschonken aan de middelen om deze tekortkomingen op te heffen.

Ook het huidige artikel 61, eerste lid, van de Politiewet 1993 bevat een opdracht aan de regionale colleges tot het vaststellen van nadere regels over de behandeling van klachten over de politie. Ter voldoening aan deze opdracht is op 26 oktober 1995 de Klachtenregeling Politieregio Limburg-Noord vastgesteld.

Met het van toepassing verklaren van hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) op de (interne) behandeling van klachten over de politie, vervalt de noodzaak tot het vaststellen van een uitgebreide regionale politieklachtenregeling. Een aantal wezenlijke eisen waaraan de (interne) behandeling van klachten over de politie dient te voldoen, is immers neergelegd in de Awb. Aan het ook nog eens opnemen van deze eisen in de klachtenregeling kleven meer na- dan voordelen. Een klachtenregeling dient zaken “nader” te regelen, en niet nogmaals te regelen. De klachtenregeling kan niet los worden gezien van de eisen die de Awb stelt. Die eisen staan voorop, de klachtenregeling bevat op enkele punten een nadere invulling.

De nieuwe klachtenregeling bevat veel minder bepalingen dan de oude. Dit komt niet alleen doordat een aantal bepalingen in de Awb staat, maar ook doordat bepalingen van intern-organisatorische aard thans worden opgenomen in een interne uitvoeringsregeling.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Ad d: Mede in verband met de verplichting om ook mondeling ingediende klachten te registreren (artikel 61, tweede lid, onder b. van de Politiewet 1993) moet duidelijk zijn wat onder een klacht in de zin van de klachtenregeling wordt verstaan. Gekozen is voor een ruime definitie. Strikt genomen vallen alle “uitingen van ongenoegen” onder de regeling. In de praktijk zullen veel van dat soort uitingen direct op de werkvloer worden opgelost. In veel andere gevallen is het evident dat degene die zijn ongenoegen kenbaar maakt niet een individuele reactie verwacht (bijvoorbeeld demonstranten die tijdens grootschalig politieoptreden politieambtenaren uitschelden). Het spreekt voor zich dat de klachtenregeling niet voor dergelijke gevallen is bedoeld, en dat registratie van dergelijke uitingen niet noodzakelijk is.

Artikel 61 van de Politiewet 1993 spreekt van “klachten over gedragingen van ambtenaren van politie van het regionale politiekorps”. De omschrijving in de onderhavige regeling is

ruimer: ook klachten over gedragingen van andere personen die werkzaam zijn bij het korps vallen onder het klachtbegrip. Daarbij kan worden gedacht aan uitzendkrachten of arbeidscontractanten die bij de politie werkzaam zijn.

Klachten kunnen in het algemeen worden herleid tot de ambtenaar van politie die op het bewuste moment dienst had. Klachten die uitsluitend betrekking hebben op het beleid van een korps, vallen buiten de reikwijdte van de klachtenregeling. Omdat dergelijke klachten niet voldoen aan het vereiste van "een bepaalde aangelegenheid" van artikel 9:1, eerste lid, van de Awb, hoeven zij niet als klacht te worden behandeld. Aan de andere kant zal een klacht over een concrete gedraging vaak zijn terug te voeren op gevoerd beleid. De desbetreffende gedraging zal dan moeten worden getoetst aan het beleid.

Artikel 2

Ter voorkoming van ieder misverstand wordt uitdrukkelijk bepaald dat het de korpsbeheerder is bij wie de verantwoordelijkheid ligt voor de klachtbehandeling, en voor alles wat daarmee samenhangt.

Artikel 3

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 61, tweede lid, onder a. van de Politiewet 1993 wordt in de regeling aandacht besteed aan de commissie die wordt belast met de behandeling van en de advisering over klachten.

Bepalingen ten aanzien van omvang en benoeming van de commissie zijn ten opzichte van de oude regeling niet gewijzigd.

Ad lid 4: De commissie hoeft niet bij de afdoening van iedere klacht te worden ingeschakeld. Zo snel mogelijk na ontvangst van de klacht dient bekeken te worden of het probleem kan worden weggenomen door overleg of bemiddeling. In dit verband zij gewezen op het gestelde in artikel 9 van de regeling. Het ligt voor de hand dat een aantal klagers na een eerste gesprek al tevreden zal worden gesteld.

Leent de klacht zich niet voor overleg of bemiddeling of slaagt overleg of bemiddeling niet, dan dient deze alsnog in behandeling te worden genomen. Ook bestaat de mogelijkheid dat de klager al direct laat weten dat hij een principiële oordeel van de korpsbeheerder wenst, of dat de korpsbeheerder direct na ontvangst van de klacht tot het oordeel komt dat de klacht zich niet leent voor bemiddeling.

Is een oordeel van de korpsbeheerder geboden, dan heeft hij de mogelijkheid de klachtencommissie in te schakelen. Dit gebeurt in ieder geval wanneer sprake is van een ernstige of principiële klacht en wanneer sprake is van een klacht die kan duiden op structurele tekortkomingen in het functioneren van de politie. Bij andere klachten is het aan de korpsbeheerder, indien mogelijk in overleg met de commissie, om te bepalen of advisering door de commissie noodzakelijk is. Uiteraard dient daarbij een goede belangenafweging gemaakt te worden, waarbij het belang van de klager voorop staat. In twijfelgevallen is het beter te kiezen voor inschakeling van de commissie.

Ad lid 8: het ligt voor de hand dat de klachtcommissie zelf haar werkzaamheden nader zal regelen. Dit zal zij doen door middel van het opstellen een huishoudelijk reglement. De verantwoordelijkheid voor het opstellen en voor de inhoud daarvan ligt bij de commissie zelf. In dit huishoudelijk reglement kan ook worden ingegaan op de wijze van onderzoek, de eventuele verdeling van taken over de leden en op de organisatie van het horen.

Ten aanzien van het horen door de commissie van de klager en de aangeklaagde zij erop gewezen dat in artikel 9:15 van de Awb onder andere is bepaald welke rol de klachtencommissie in dat verband heeft. Van belang is met name dat de commissie, dan wel haar voorzitter of een lid, zelf hoort, en dat de commissie beslist over de vraag of van het horen

van de klager kan worden afgezien. Dit hoeft dus niet nader te worden geregeld in de klachtenregeling.

Artikel 4

Op het punt van de klachtbehandeling wordt een centrale rol toebedacht aan de klachtencoördinator. Het lijkt nuttig zijn rol te verankeren in de klachtenregeling. Vanzelfsprekend ligt het op de weg van het korps om te waarborgen dat alles wat met klachtbehandeling samenhangt ook tijdens afwezigheid van de klachtencoördinator op adequate wijze wordt gecontinueerd. Een regeling daarvoor hoort echter niet thuis in een klachtenregeling.

Artikel 5

Ad lid 1: in artikel 65, eerste lid, van de Politiewet 1993 is bepaald dat klachten over ambtenaren van politie worden ingediend bij de korpsbeheerder binnen wiens regio de aan de orde gestelde gedraging heeft plaatsgevonden. Het ligt voor de hand dat veel klachten niet bij de korpsbeheerder maar bij een andere functionaris van het korps, bij een burgemeester of bij een politiebureau zullen worden ingediend. Daarom is in het eerste lid van artikel 5 bepaald dat die klachten onverwijld worden doorgestuurd naar de korpsbeheerder. Van daaruit kunnen zij de reguliere procedure in. Ook met het oog op de registratie van alle klachten verdient de aanwijzing van één verzamelpunt (de korpsbeheerder; in de praktijk de klachtencoördinator) de voorkeur.

Ad lid 2: ten behoeve van de opname van een mondelinge klacht zal een formulier worden ontwikkeld waarop alle benodigde gegevens kunnen worden weergegeven (niet te verwarren met het tot nu toe gebruikte mondelinge klachtformulier, dat werd gebruikt als een wijze van afdoening van een klacht, maar nu zal worden afgeschaft!). De klacht dient te worden opgenomen door een leidinggevende (operationeel coördinator, chef basiseenheid of vergelijkbare chef van andere eenheden/afdelingen). Dit in verband met een eerste inschatting hoe met de klacht om te gaan, dan wel in verband met mogelijk overleg dat leidt tot "een tevreden klant". Zodra een mondeling ingediende klacht op schrift is gesteld en de betrokkene de op schrift gestelde klacht heeft ondertekend, kan de klacht de reguliere procedure in.

Ad lid 3: De doorzendverplichting is neergelegd in artikel 65, vijfde lid, van de Politiewet 1993. De indiener van de klacht dient op grond van het derde lid van artikel 5 van de regeling schriftelijk te worden geïnformeerd over de doorzending van zijn klacht naar de beheerder van een ander korps.

Artikel 6

Ad lid 1: de indiener van een klaagschrift dient op grond van artikel 9:6 van de Awb een ontvangstbevestiging te krijgen. Het ligt voor de hand betrokkene bij deze gelegenheid ook te informeren over de verdere procedure. Omdat bij de ontvangst van het klaagschrift vaak nog niet bekend zal zijn of het tot inschakeling van de commissie komt, verdient het de voorkeur betrokkene bij de ontvangstbevestiging een brochure te sturen waarin globaal is aangegeven welke procedure verder wordt gevolgd, en waarin is aangegeven dat inschakeling van de commissie tot de mogelijkheden behoort. Zodra duidelijk is dat de commissie om advies zal worden gevraagd, dient de korpsbeheerder de klager daarover op grond van artikel 61, derde lid, van de Politiewet 1993 zo spoedig mogelijk te informeren.

In het eerste lid van artikel 6 is voorts tot uitdrukking gebracht dat een mondeling ingediende klacht die op schrift is gesteld, vervolgens op dezelfde wijze dient te worden behandeld als een schriftelijk ingediende klacht.

Ad lid 2 en lid 3: in artikel 9:4 van de Awb is bepaald aan welke vereisten moet zijn voldaan, wil een klacht voor behandeling overeenkomstig afdeling 9.2 van de Awb in aanmerking komen: het moet gaan om een schriftelijke klacht (klaagschrift) en om een gedraging jegens de klager, het klaagschrift moet zijn ondertekend, en het moet ten minste de naam en het adres van de klager, de dagtekening en een omschrijving van de gedraging waartegen de klacht is gericht bevatten. Daarnaast dient het klaagschrift in een taal te zijn gesteld die een goede behandeling daarvan mogelijk maakt.

Van de politie mag worden verwacht dat de indiener van een klaagschrift de gelegenheid krijgt een eventueel verzuim te herstellen, respectievelijk voor een vertaling te zorgen, voordat in verband met een (vorm)verzuim of in verband met feit dat het klaagschrift in een onbegrijpelijke taal is gesteld, wordt besloten de klacht buiten behandeling te laten. De termijn voor het herstellen van een geconstateerd verzuim of voor het zorgen van een vertaling wordt gesteld op twee weken. Indien betrokkene binnen deze termijn niet overgaat tot herstel van het verzuim of tot de indiening van een vertaling en de korpsbeheerder in verband daarmee besluit de klacht niet in behandeling te nemen, dient dit binnen twee weken na ommekomst van genoemde termijn van twee weken aan de indiener van het klaagschrift te worden meegedeeld. Betrokkene moet daarbij worden gewezen op de mogelijkheid om daarover vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman. In het geval een klaagschrift niet het adres van de indiener bevat, zal uiteraard naar bevind van zaken moeten worden gehandeld.

Artikel 7

In artikel 9:8, eerste en tweede lid, van de Awb is bepaald in welke gevallen het bestuursorgaan niet verplicht is een klacht te behandelen. Deze uitzonderingen op de behandelplicht gelden onverkort voor klachten over gedragingen van ambtenaren van politie en andere personen werkzaam bij het korps. Indien wordt besloten de klacht op een van de in artikel 9:8 genoemde gronden niet in behandeling te nemen, dan dient de korpsbeheerder dat schriftelijk aan de klager te laten weten. In aanvulling op artikel 9:8, derde lid, van de Awb wordt in de regeling voorgeschreven dat de mededeling over het niet in behandeling nemen moet worden gemotiveerd. De termijn voor het doen van een dergelijke mededeling is, conform het bepaalde in het derde lid van artikel 9:8, gesteld op uiterlijk vier weken.

Artikel 9:8 van de Awb luidt als volgt:

“1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;

b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;

c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden;

d. waartegen door de klager beroep kan of kon worden ingesteld;

e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,

f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.

2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is.

3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld.”

De klager moet worden gewezen op de mogelijkheid om bij de Nationale Ombudsman een klacht in te dienen indien de korpsbeheerder heeft besloten om zijn klacht niet in behandeling te nemen.

Een probleem waarmee het korps soms te maken heeft, is dat van de “veelklagers”, personen die vele klachten over vaak futiele zaken indienen. Het is niet mogelijk hun klachten op andere gronden dan die van de Awb buiten behandeling te laten.

Artikel 8

Ad lid 1: in artikel 65, zesde lid, van de Politiewet 1993 is bepaald dat de burgemeester van de gemeente waar de gedraging waarover wordt geklaagd heeft plaatsgevonden, alsmede de hoofdofficier van de regio waarbinnen de gemeente is gelegen waar de bedoelde gedraging heeft plaatsgevonden, afschrift ontvangen van de klacht en in de gelegenheid worden gesteld over de klacht advies uit te brengen (tenzij reeds naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen). Het spreekt voor zich dat de burgemeester en/of de hoofdofficier in voorkomende gevallen de beschikking zullen moeten hebben over andere stukken met betrekking tot de klacht, teneinde zich een goed beeld te kunnen vormen van de zaak waarover het gaat. Daarom wordt geregeld dat zij kunnen verzoeken om ook afschriften te ontvangen van andere stukken dan alleen de klacht.

Ad lid 2: de korpsbeheerder is voor de afdoening van de klacht gebonden aan de termijn van artikel 66 van de Politiewet 1993. Deze termijn bedraagt tien weken indien de commissie niet is ingeschakeld, en veertien weken indien de commissie is belast met de behandeling van en de advisering over de klacht. In verband met deze termijnen dient ook voor de advisering door de burgemeester en/of de hoofdofficier een termijn te worden gesteld.

Artikel 9

Ad lid 1: het antwoord op de vraag wat een klager met zijn klacht wil bereiken, is van groot belang voor de wijze waarop een klacht het meest efficiënt kan worden behandeld. Vaak zal pas uit overleg met de klager blijken welke aanpak het meest geschikt is. Overleg met de klager kan ook onduidelijkheden over de klacht ophelderen, en leiden tot een zekere stroomlijning van de klacht. Daarom is bepaald dat binnen twee weken na de ontvangst van een klacht (die in beginsel voor behandeling in aanmerking komt) overleg met de klager wordt gevoerd. Dit overleg kan worden gezien als een soort van intake-gesprek. Het overleg kan ook telefonisch plaatsvinden.

Ad lid 2: vanzelfsprekend zijn er situaties denkbaar waarin het houden van een “intake-gesprek” niet zinvol is. Bijvoorbeeld omdat de klacht zich qua aard niet leent voor bemiddeling, of omdat de klager in zijn klaagschrift duidelijk heeft gemaakt niet open te staan voor een poging tot bemiddeling maar in plaats daarvan een principiële oordeel van de korpsbeheerder verlangt.

Ad lid 3: tussentijdse beëindiging van de behandeling van een klacht is op grond van artikel 9:5 van de Awb mogelijk indien het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen. Op grond van het derde lid van artikel 9 van de regeling worden de betrokkenen schriftelijk geïnformeerd over de beëindiging van de behandeling van de klacht. Door het zenden van een schriftelijke mededeling wordt voorkomen dat er misverstanden ontstaan over de vraag of er nog een actie van de zijde van de politie zal volgen. Met het doen van zo'n mededeling kan het klachtdossier worden gesloten.

Ad lid 4: indien overleg met de klager of een poging tot bemiddeling niet tot resultaat heeft dat de klager tevreden is gesteld, dient de behandeling van de klacht te worden voortgezet met inachtneming van de daarvoor geldende bepalingen van hoofdstuk 9 van de Awb. Gelet

op artikel 3, vierde lid, van deze regeling kan de commissie daarbij worden ingeschakeld. Van belang hierbij is dat de termijnen van artikel 66 van de Politiewet 1993 (tien dan wel veertien weken) beginnen te lopen op de datum van ontvangst van een klaagschrift. Dit betekent dat met een gesprek met de klager of met een poging tot bemiddeling niet te lang moet worden gewacht.

Ad lid 5: een van de vaste uitgangspunten bij een klachtbehandelingsprocedure is de toepassing van het beginsel van hoor en wederhoor. Klager en aangeklaagde dienen elkaars standpunten te kennen, en dienen de gelegenheid te krijgen op elkaars standpunt te reageren. Degene die is belast met de behandeling van de klacht dient ervoor te zorgen dat dit beginsel wordt toegepast.

Artikel 10

Ad lid 1: de wetgever heeft ervoor gekozen de beheerder van het korps waarbij de ambtenaar van politie is aangesteld (of een ander persoon werkzaam is) te belasten met de zorg voor de behandeling van klachten over gedragingen van die ambtenaar of persoon, ongeacht de vraag in welke regio de desbetreffende gedraging heeft plaatsgevonden. Onder andere in het geval van grootschalig politieoptreden, waarbij politieambtenaren van verschillende regio's gezamenlijk optreden, kan dat betekenen dat verschillende korpsbeheerders klachten over gedragingen, die hebben plaatsgevonden in het kader van één politieoptreden, krijgen te beoordelen. Het ongemak dat daaruit voortvloeit kan voor een deel worden ondervangen door één korpsbeheerder of commissie (in de meeste gevallen zal dat de commissie zijn) te belasten met de behandeling van en de advisering over die klachten.

Vanzelfsprekend moeten de betrokken korpsbeheerders het daar wel over eens zijn. Over de vraag welk korps de kosten die in dergelijke gevallen samenhangen met de inschakeling van de commissie zal moeten dragen, dienen afzonderlijke afspraken te worden gemaakt tussen de korpsen.

Ad lid 2: het is denkbaar dat het ook in andere situaties dan die van politieregio-overschrijdend politieoptreden wenselijk wordt geacht de korpsbeheerder of commissie in te schakelen voor de behandeling van en advisering over klachten die betrekking hebben op politieambtenaren die zijn aangesteld bij een ander korps of op andere personen die werkzaam zijn bij een ander korps. Het tweede lid biedt daartoe de mogelijkheid.

Ad lid 3: gezien het bepaalde in de Politiewet 1993 zal de commissie advies moeten uitbrengen aan de korpsbeheerder van het regiokorps waarbij de aangeklaagde is aangesteld of werkzaam is, en zal die korpsbeheerder een oordeel moeten geven over de gegrondheid van de klacht.

Artikel 11

Indien een klacht voor behandeling in aanmerking komt, geldt op grond van de Politiewet 1993 een afdoeningstermijn van tien dan wel (bij inschakeling van de commissie) veertien weken. Deze termijn kan op grond van artikel 9:11, tweede lid, van de Awb voor ten hoogste vier weken worden verdaagd. Indien van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, dient de korpsbeheerder op grond van artikel 11 van de regeling vóór het verstrijken van de van toepassing zijnde afdoeningstermijn een bericht van verdaging te verzenden. De bepaling dat dit bericht vóór het verstrijken van de termijn moet worden verstuurd, vormt een aanvulling op artikel 9:11 van de Awb. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 9:11, tweede lid, van de Awb dient de mededeling van verdaging schriftelijk te worden gedaan aan zowel de klager als aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft.

Artikel 12

Ad lid 1: in aanvulling op artikel 9:12, eerste lid, van de Awb wordt in het eerste lid van artikel 12 van de regeling voorgeschreven dat de korpsbeheerder in zijn afdoeningsbrief een oordeel geeft over de gegrondheid van de klacht. Een uniforme aanpak op dit punt heeft veel voordelen: niet alleen een heldere uitkomst voor alle partijen, maar ook een mogelijkheid voor uniforme registratie. Indien het gaat om een klacht met verschillende klachtonderdelen, zal per onderdeel een oordeel moeten worden gegeven. Vanzelfsprekend kunnen zich situaties voordoen waarin het niet mogelijk is een oordeel te geven, bijvoorbeeld omdat niet kan worden vastgesteld hoe de feiten liggen. Dat zal dan uitdrukkelijk in de afdoeningsbrief moeten worden meegedeeld.

Artikel 13

Zoals in de toelichting op de onderhavige regeling onder het kopje Algemeen is aangegeven, dient het regionaal college in de vast te stellen nadere regels over de behandeling van klachten onder andere te voorzien in de registratie van klachten. Op grond van artikel 61, tweede lid, onder b, van de Politiewet 1993 dienen zowel mondeling als schriftelijk ingediende klachten te worden geregistreerd, alsmede, indien beschikbaar, de daarop genomen beslissingen.

Artikel 13 van de regeling geeft, in vergelijking met genoemd artikel 61, tweede lid, onder b, meer gedetailleerd aan wat er moet worden geregistreerd.

Artikel 14

Het regelen van de publicatie van geregistreerde klachten is in artikel 61 van de Politiewet 1993 als volgt voorgeschreven:

"In de regels wordt voorzien in:

(...)

c.. een jaarlijkse publicatie van de geregistreerde klachten en beslissingen, waarin wordt aangegeven in hoeverre bepaalde klachten wijzen op structurele tekortkomingen in het functioneren van de politie en waarin, zo nodig, aandacht wordt geschonken aan de middelen om deze tekortkomingen op te heffen."

In artikel 14 van de regeling is nadere invulling gegeven aan deze bepaling van de Politiewet 1993. Met name is ook voorgeschreven dat de klachten in geanonimiseerde vorm moeten worden gepubliceerd. Voor wat betreft klachten die niet zijn ingediend door natuurlijke personen maar die afkomstig zijn van actiegroepen of van instellingen en dergelijke kunnen uitzonderingen worden gemaakt op het beginsel van geanonimiseerde publicatie. Het ligt voor de hand dat in dergelijke gevallen van geval tot geval wordt bezien wat raadzaam is. Het spreekt voor zich dat een zorgvuldige registratie van klachten (en van de eventuele beslissingen daarop) voorwaarde is voor een zinvolle publicatie daarvan.

Artikel 15

Om te voorkomen dat de regeling op verschillende manieren wordt aangeduid, wordt de citeertitel genoemd. De (oude) Klachtenregeling politieregio Limburg-Noord wordt met de nieuwe vervangen.

Mochten zich situaties voordoen die niet zijn beschreven in deze regeling, dan is het aan de korpsbeheerder om, uiteraard zoveel mogelijk in lijn met de regeling, een beslissing te nemen.